

The Holy See

---

*DISCOURS DU PAPE BENOÎT XVI
À L'OCCASION DE LA RENCONTRE
AVEC SA BÉATITUDE CHRISTODOULOS,
ARCHEVÊQUE D'ATHÈNES ET DE TOUTE LA GRÈCE*

Jeudi 14 Décembre 2006

«Χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού»
{Προς Κορ. 1.1,3}

Μακαριώτατε,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί της τιμίας συνοδείας του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος επί τη ευκαιρία της αδελφικής μας συναντήσεως, Σας απευθύνω χαιρετισμόν εν Κυρίω.

Μετά βαθείας χαράς είμαι εις την ευτυχή θέσιν να σας υποδέχωμαι με την αυτήν έκφρασιν την οποίαν ο Απόστολος Παύλος απηύθυνε «τη Εκκλησία του Θεού τη ούση εν Κορίνθω, ηγιασμένοι εν Χριστώ Ιησού, κλητοίς αγίοις, συν πάσιν τοις επικαλουμένοις το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν παντί τόπω» {Προς Κορ. 1.1,2}. Εις το όνομα του Κυρίου και μετ' ειλικρινούς και αδελφικής αγάπης, σας καλωσορίζω μεταξύ ημών εν τη Εκκλησία της Ρώμης και ευχαριστώ τον Θεόν, που μας ηξίωσε να ζήσωμεν ταύτην την στιγμήν χάριτος και πνευματικής αγαλλιάσεως.

Η παρουσία Σας εδώ αναζωπυροί εντός ημών την σπουδαιοτάτην χριστιανικήν παράδοσιν, ήτις εγεννήθη και ανεπτύχθη εις την πολυφίλητον και ένδοξον πατρίδα Σας. Μέσω της αναγνώσεως των Επιστολών του Αποστόλου Παύλου και των Πράξεων των Αποστόλων, αυτή η παράδοσις μας υπενθυμίζει καθημερινώς τας πρώτας χριστιανικάς κοινότητας, αι οποίαι εσηματίσθησαν εν Κορίνθω, εν Θεσσαλονίκη και εν Φιλίπποις. Μεμνήμεθα επίσης της παρουσίας και της μαρτυρίας

του Αγίου Παύλου εν Αθήναις, καθώς και της θαρραλέας διακηρύξεως της πίστεως τω αγνώστω Θεώ, τω αποκαλυφθέντι εν τω προσώπῳ του Ιησού Χριστού, καθώς και του μηνύματος της Αναστάσεως, του οποίου τόσον δυσχερώς ήκουσαν οι σύγχρονοί του.

Εν τη πρώτη επιστολή προς τους Χριστιανούς της Κορίνθου, οίτινες ήσαν οι πρώτοι πείραν σχόντες των δυσχερειών και των μεγάλων πειρασμών του διχασμού, δυνάμεθα να διίδωμεν εν επίκαιρον μήνυμα προς πάντας τους Χριστιανούς. Ὦντως, ανακύπτει πραγματικός κίνδυνος, όταν τα πρόσωπα έχουν την θέλησιν να ταυτίζονται μετά της μιας ή της άλλης ομάδος λέγοντα: «εγώ τάσσομαι μετά του Παύλου, εγώ μετά του Απολλωνίου, εγώ μετά του Κηφά». Τότε και θέτει ο Παύλος το φοβερόν ερώτημα: «Μεμέρισται ο Χριστός;» {Προς Κορ. 1.1,13}.

Ελλάς και Ρώμη ενέτειναν τας σχέσεις των ήδη από της αυγής του Χριστιανισμού και συνέχισαν τας επαφάς των, αι οποίαι εγέννησαν τας διαφόρους μορφάς χριστιανικών κοινοτήτων και παραδόσεων ανά τας χώρας του κόσμου, αι οποίαι αντιστοιχούν προς την σημερινήν Ανατολικήν και Δυτικήν Ευρώπην. Αι εντατικάί αύται σχέσεις συνέβαλον επίσης εις την δημιουργίαν μιας μορφής οσμώσεως κατά την διαδικασίαν διαμορφώσεως των εκκλησιαστικών θεσμών. Η όσμωσις αύτη- εις την την διαφύλαξιν των γνωστικών, λειτουργικών, θεολογικών και πνευματικών ιδιαιτεροτήτων των δύο παραδόσεων, ρωμαϊκής και ελληνικής – κατέστησε καρποφόρον την ευαγγελικήν δράσιν της Εκκλησίας και τον ενστερνισμόν της χριστιανικής πίστεως.

Σήμερον, αι σχέσεις ημών ανακάμπτουν βραδέως μεν, αλλά εις βάθος και με την φροντίδα της αυθεντικότητος. Αποτελούν δι' ημάς την ευκαιρίαν να ανακαλύψωμεν έν νέον φάσμα πνευματικών εκφράσεων, πλουσίων εις νόημα και εις αμοιβαίας δεσμεύσεις. Επί τούτοις, τίνομεν χάριτας τω Κυρίῳ.

Η αξιομνημόνευτος επίσκεψις του τιμιωτάτου προκατόχου μου, Πάπα Ιωάννου-Παύλου του 2ου εν Αθήναις, εν τω πλαισίῳ του προσκυνήματός του επί τα βήματα του Αγίου Παύλου, το έτος 2001, παραμένει καθοριστικόν σημείον εις την προοδευτικήν ενίσχυσιν των επαφών και της συνεργασίας μας. Κατά την διάρκειαν του προσκυνήματος τούτου, ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος 2ος εγένετο δεκτός μετά τιμής και σεβασμού παρά της Μακαριότητος Υμών και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και ενθυμούμεθα ιδίως την συγκινητικήν συνάντησιν επί του Αρείου Πάγου, όπου εκήρυξεν ο Απόστολος Παύλος. Επηκολούθησαν ανταλλαγαί αντιπροσωπειών ιερωμένων και σπουδαστών.

Εν ταυτώ, δεν θα επεθύμουν, ουδέ θα ηδυνάμην, να παραλείψω την καρποφόρον συνεργασίαν ήτις έχει εδραιωθεί, μεταξύ της Αποστολικής Διακονίας και της Αποστολικής Βιβλιοθήκης του Βατικανού.

Παρόμοιαι πρωτοβουλία συμβάλλουν συγκεκριμένως εις την αμοιβαίαν γνώσιν και δεν αμφιβάλλω ότι και αυταί, θα συνεισφέρουν εν τη προωθήσει των νέων αυτών σχέσεων, μεταξύ της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Εκκλησίας της Ρώμης.

Εάν επρόκειτο να στρέψωμεν το βλέμμα μας προς το μέλλον, Μακαριώτατε, θα είχαμεν προ οφθαλμών εν ευρύ πεδίο, όπου θα ηδύνατο να αναπτυχθεί η πολιτιστική και ποιμαντική συνεργασία μας.

Αι χώραι της Ευρώπης εργάζονται επί τω σκοπώ της δημιουργίας μίας νέας Ευρώπης, ήτις δεν νοείται να αποτελέσει μίαν πραγματικότητα αποκλειστικώς οικονομικήν. Οι Καθολικοί και οι Ορθόδοξοι καλούνται, όπως συνεισφέρουν την πολιτιστικήν και, προ παντός, πνευματικήν των συμβολήν. Τω όντι, έχουν το καθήκον, όπως προασπισθούν τας χριστιανικάς ρίζας της Ηπείρου μας, αίτινες την διεμόρφωσαν, κατά την πάροδον των αιώνων και να επιτρέψουν, κατά τον τρόπον αυτόν, εις την Χριστιανικήν παράδοσιν, να συνεχίσει να εκδηλούται και να απεργάζεται, δι' όλων αυτής των δυνάμεων, την διαφύλαξιν της αξιοπρεπείας της ανθρωπίνης προσωπικότητος, τον σεβασμόν των μειονοτήτων, μεριμνώντας όπως αποφευχθεί η πολιτιστική ομοιοτυπία, η οποία θα ηπείλει να οδηγήσει εις την απώλειαν ανεκτιμήτων θησαυρών του πολιτισμού. Κατά ταύτα, είναι σκόπιμον, όπως εργασθώμεν υπέρ της προσπίσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, άτινα περιλαμβάνουν την αρχήν της ατομικής ελευθερίας και, ιδίως, της θρησκευτικής ελευθερίας. Τα δικαιώματα αυτά οφείλομεν να προβάλλωμεν και να υπερασπισθώμεν, εις τους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και εντός ενός εκάστου των Κρατών, άτινα την απαρτίζουν.

Παράλληλως, δέον όπως αναπτύξωμεν μίαν συνεργασίαν μεταξύ των Χριστιανών, εντός εκάστου Κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ούτως ώστε αντιμετωπίσωμεν τους νέους κινδύνους οίτινες ανακύπτουν προ της Χριστιανικής πίστεως, ήτοι την ραγδαίως διευρυνομένην εκκοσμικέυσιν, την υποβάθμισιν των απολύτων ηθικών αξιών δια του σχετικισμού και τον μηδενισμόν, οίτινες ανοίγουν δίοδον εις συμπεριφοράς και μάλιστα και εις την υιοθέτησιν νόμων, αι οποίαι προσβάλλουν ευθέως την ακατάλυτον αξιοπρέπειαν του ατόμου και θέτουν εν αμφιβόλω θεσμούς θεμελιώδεις, όπως εκείνον του γάμου. Επείγει αναλάβωμεν κοινάς ποιμαντικάς δράσεις, αι οποίαι θα αποτελέσουν δια τους συγχρόνους μας, μίαν κοινήν μαρτυρίαν και θα μας οδηγήσουν να εκφράσωμεν την εν ημίν ελπίδα.

Η παρουσία Υμών εδώ, εν Ρώμη, Μακαριώτατε, αποτελεί σημείον της κοινής ταύτης δεσμεύσεως. Τα κατ'αυτήν, η Καθολική Εκκλησία διακατέχεται υπό της ισχυράς βουλήσεως όπως πράξει παν το δυνατόν προς επίτευξιν της προσεγγίσεώς μας, επί τω τέλει της πλήρους κοινωνίας μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων και, προς το παρόν, επί τω σκοπώ μίας ποιμαντικής συνεργασίας επί παντός δυνατού επιπέδου, ώστε το Ευαγγέλιον να κηρύττεται και να ευλογήται το Όνομα Κυρίου.

Μακαριώτατε, ανανεώ το καλώς ήλθατε, εις Υμάς και τους περιποθήτους αδελφούς οι οποίοι Σας συνοδεύουν κατά την παρούσαν επίσκεψιν. Εμπιστευόμενος Υμάς, εις τας πρεσβείας της Θεοτόκου, εξαιτούμαι τον Κύριον όπως πληρώσει Υμάς, δια της αφθονίας των επουρανίων ευλογιών Αυτού.

(Traduzione in greco a cura dell'Ufficio Stampa del Santo Sinodo della Chiesa Ortodossa di Grecia)

**DISCOURS DE SA BÉATITUDE CHRISTODOULOS,
ARCHEVÊQUE D'ATHÈNES ET DE TOUTE LA GRÈCE**

Ἀγιώτατε Ἐπίσκοπε καὶ Πάπα Ρώμης,

Μετὰ χαρᾶς ἐρχόμεθα σήμερον ἐκ τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ προσκυνήσωμεν τὰ μνημεῖα τῶν Ἁγίων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὴν περίπυστον πόλιν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Ἐρχόμεθα διὰ νὰ προσκυνήσωμεν τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου καὶ διὰ νὰ τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας τῶν Κατακομβῶν καὶ τοὺς Ἑλληνας Ἁγίους Ἰσαποστόλους Κύριλλον καὶ Μεθόδιον. Ἐρχόμεθα διὰ νὰ προσευχηθῶμεν, ὥστε νὰ λάμψη ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Εφ. 4, 3) καὶ «ἵνα αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός» (Εφ. 4, 15). Μετὰ χαρᾶς ἐρχόμεθα ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπισκεφθῶμεν Ὑμᾶς, Κύριε Βενέδικτε, διὰ πρώτην φοράν ὡς Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ταύτης, κατόπιν εὐγενοῦς Ὑμῶν προσκλήσεως. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ προηγουμένη συνάντησις ἡμῶν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν 8ην Ἀπριλίου 2005, ἡμέραν τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ Μακαριστοῦ Πάπα Ἰωάννου-Παύλου Β'. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου καὶ μεγάλου Πάπα εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ συνάντησις μεθ' ὑμῶν τὴν 4ην Μαΐου 2001, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταλλάξωμεν λόγον ἀγάπης καὶ ἀληθείας, ἐσηματοδότησε τὴν ἐπιθυμίαν ἀμφοτέρων νὰ θέσωμεν θεμέλιον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ οἰκοδομηθῇ ἡ κατανόησις, ἡ συγγνώμη, ἡ καταλλαγή καὶ ἡ ἀνακάθαρσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς μνήμης.

Σήμερον, εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ ἀνταλλάξωμεν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀγάπης μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος, ἐγκαινιάζοντες οὕτω σταθμὸν εἰς τὴν διὰ πολλῶν σημείων ἤδη διαγεγραμμένην κοινὴν πορείαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Ἡ διάσωσις ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν τῆς τιμῆς πρὸς τὰ ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων ἐπεσημάνθη ἐπανειλημμένως διὰ τῆς εὐγενοῦς χορηγήσεως τιμίων λειψάνων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης πρὸς διαφόρους ἐνορίας καὶ προσκυνήματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Προσβλέπομεν μάλιστα εἰς τὴν κατὰ τὰς ἐπομένας ὥρας χορήγησιν τμήματος τῆς ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τὸ ὁποῖον προορίζεται νὰ φυλαχθῇ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐλαβείας εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ ἰδιαίτερας ἱκανοποιήσεως ἐπισημαίνομεν τὴν πραγματοποιήσιν ἐπισήμων ἀποστολῶν διαφόρων Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 2002, μὲ σκοπὸν τὴν ἐμβάθυνσιν τῆς ἀλληλογνωριμίας, τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸν κοινωνικόν, πολιτισμικόν, ἐκπαιδευτικόν, οἰκολογικόν καὶ βιοηθικόν τομέα. Ἐνθυμούμεθα μεταξὺ ἄλλων τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμους ἀποστολάς ὑπὸ τὸν

Ἐκλαμπρότατον Καρδινάλιον Walter Kasper τὸ 2003 καὶ τὰς ἄλλας ὑπὸ τοὺς Ἐκλαμπροτάτους Καρδινάλιους Jean Louis Tauran, Dionigi Tettamanzi καὶ Angelo Scola. Ἐνθυμούμεθα ἐπίσης τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐπισκέψεις τοῦ ἐξοχωτάτου Ἐπισκόπου Vincenzo Aricella, ἐπὶ κεφαλῆς κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς Ρώμης, καὶ τοῦ πρώην προέδρου τῆς COMECE ἐξοχωτάτου Ἐπισκόπου Josef Homayer, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῆς σταθερᾶς συνεργασίας τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὴν ΕΕ μετὰ τῆς COMECE, διὰ νὰ προσφέρωμεν συνεργαζόμενοι πειστικὴν μαρτυρίαν πρὸς τὸν Εὐρωπαῖον τοῦ 21ου αἰῶνος διὰ τοῦ εὐαγγελίου τῆς ζωῆς, τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Κατ' ὄφειλὴν ἀναφερόμεθα εἰς τὸ πλῆθος τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι μετεξεπαιδεύθησαν εἰς ἀνώτατα Ρωμαιοκαθολικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τυχόντες ὑποτροφίῶν ὑπὸ τοῦ *Ποντιφικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Προώθησιν τῆς Ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν*. Καὶ ἡμεῖς εἰς ἀντίδωρον τῆς γενομένης φιλαδέλφου προσφορᾶς ἐχορηγήσαμεν ὑποτροφίας κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη πρὸς πεντήκοντα Ρωμαιοκαθολικοὺς κληρικοὺς καὶ ὑποψηφίους κληρικοὺς, οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν ἐν Ρώμῃ, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐξοικείωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως. Ἔχομεν μάλιστα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συνεχίσωμεν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ γνωριμίας καὶ συνεργασίας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν συγκεκριμένως τὴν ἀγαστὴν μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν συνεργασίαν διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἔκδοσιν τοῦ πανομοιότυπου τοῦ Μηνολογίου τοῦ Βασιλείου Β', ἐνὸς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἱστορημένων βυζαντινῶν χειρογράφων, τὸ ὁποῖον σώζεται εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Βατικανὴν Βιβλιοθήκην.

Ἡ ἀνάμνησις πάντων τούτων, καθὼς καὶ ἡ στερρὰ ἡμῶν προσδοκία διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἀποκλειόντων τὸν δρόμον τῆς ἐν τῇ πίστει ἐνότητος ἐμποδίων, ἐμπλουτίζουν τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ ἐνδυναμώνουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βιώσωμεν τὴν πλήρη ἐνότητα καὶ νὰ μεταλάβωμεν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου τῆς Ζωῆς. Πρὸς τοῦτο εὐχόμεθα εὐδόωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διεθνούς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Διαλόγου μεταξὺ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Αἱ συνθήκαι αἱ ὁποῖαι διαμορφώνουν σήμερον τὸ νέον πρόσωπον τοῦ κόσμου καὶ ἰδίᾳ τῆς Εὐρώπης, ἐπιβάλλουν εἰς ἡμᾶς, ὡς πνευματικοὺς πατέρας τῶν πιστῶν μελῶν τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν, ἠύξημένην προσοχὴν πρὸς ἔγκαιρον ἐπισήμανσιν τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν τὰς ἀξίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὰς ὄντως βαθύτατα διαποτισμένας ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ τάσις διὰ σταδιακὴν ἀποχριστιανοποίησιν τῆς Εὐρώπης, μὲ ἀπώτερον στόχον τὸν ἐξοβελισμόν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν δημόσιον βίον καὶ τὴν ἀπώθησιν τῆς εἰς τὸ κοινωνικὸν περιθώριον· τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς μετακινήσεως χιλιάδων προσφύγων καὶ μεταναστῶν ποικίλης προελεύσεως· οἱ κίνδυνοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ· αἱ τολμηραὶ καὶ ἐγγίζουσαι τὰ ὅρια τῆς ἀρχαιοελληνικῆς ὑβρεως ἐξελίξεις τῆς βιοτεχνολογίας εἰς τὸν τομέα τῆς Γενετικῆς· ἡ διεύρυνσις τοῦ χάσματος μεταξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν· οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποῖους διατρέχουν οἱ νέοι μας· ἡ διαφαινομένη πιθανότης συγκρούσεως

πολιτισμῶν καὶ θρησκειῶν· ἡ ἀνάγκη διαφυλάξεως τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτισμικῆς ταυτότητος τῶν εὐρωπαϊῶν πολιτῶν καὶ τοῦ πυρήνος τῆς οἰκογενείας· ἡ ἐξαχρείωσις καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα πολλάκις ὑπὸ τὸν μανδῦαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων· ἡ παντὶ τρόπῳ καλλιεργουμένη καταναλωτικὴ μανία καὶ ἡ συνακόλουθος παραγωγὴ τυποποιημένου τρόπου ζωῆς μὲ μοναδικὴν ἀξίαν τήν, ἀνεξαρτήτως ψυχικοῦ κόστους, ἀπόλαυσιν καὶ πλεῖστα ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα, περὶ τῶν ὁποίων πολλάκις καὶ Ἰμεῖς ἔχετε ὁμιλήσει, ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς ἀληθεῖς προκλήσεις, τὰς ὁποίας εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐν τῷ ἀληθεῖ πνεύματι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἡ συμβολὴ ἐνταῦθα τοῦ ὀρθοδόξου θεολογικοῦ καὶ πρακτικοῦ λόγου εἶναι πολύτιμος. Ἡ Ἐκκλησία αἰσθάνεται ὅτι ὀφείλει νὰ ἀπλώνῃ συνεχῶς τὴν χεῖρα, διὰ νὰ ἀρπάξῃ καὶ σώζῃ πνιγομένους ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον τοῦ Βάαλ. Αἰσθάνεται ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον τῆς ὑπερεπικοινωνίας ὀφείλει νὰ οἰκειωθῇ τὰ σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας καὶ νὰ ὁμιλήσῃ μὲ σύγχρονον γλῶσσαν εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, χωρὶς ὅμως νὰ χειραγωγηθῇ ὁ λόγος τῆς ἀπὸ τὰ σύγχρονα μέσα καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψῃ τὸ μήνυμά της εἰς τὴν ἐπικοινωνιακὴν τεχνικὴν. Αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰ κράτη καὶ τὰς ὑπερδυνάμεις τοῦ κόσμου τούτου, ὅταν θεωρῇ ὅτι πλήττεται διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἡ ἔμψυχος εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ αἰσθανθῇ ἡ ἰδία ὅτι ἀποτελεῖ δύνάμιν τοῦ κόσμου τούτου.

Ἐπὶ δὲ τούτοις διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀθηναίων προκατόχων Ἰμῶν Ἀνακλήτου, Ἰγείνου καὶ Σίξτου Β' εὐχόμεθα εἰς Ἰμᾶς προσωπικῶς, Ἀγιώτατε, ὑγείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν. «Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ἡμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ» (Β' Θεσ. 2, 16-17).

© Copyright 2006 - Libreria Editrice Vaticana